

myndiges til at bestemme, at Udfærdigelse af Valglisten i Henhold til Lov om Folke­tingsvalg paa Færøerne af 2. Marts 1903 skal bortfalde, er i sig selv tilstrækkelig begrundet, og jeg skal anbefale at vedtage ogsaa dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ikrafttræden af Lov af 28. April 1916 om Forandringer i Lov om Færøernes Lagting af 15. April 1854.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2927; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1953).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

**Jensen-Sønderup:** Det var med nogen Forbavselse, jeg hørte den højtærede Justitsminister udtale ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, næst efter at han havde gjort Rede for, hvordan Stillingen med Hensyn til det omhandlede Spørgsmaal var i Lagtinget, at Forhandlingen om Lovforslaget ret naturligt vilde blive ført i Landstinget. Justitsministeren var klar over, at der kunde være forskellige Opfattelser her paa Rigsdagen, ligesom der i Lagtinget har været forskellige Opfattelser af det omhandlede Spørgsmaal, men den højtærede Justitsminister fandt det altsaa ret naturligt, at disse forskellige Opfattelser fik mere Lejlighed til at gøre sig gældende i Landstinget, og at Forhandlingerne førtes der. Jeg har nu altid holdt paa, at Forhandlingerne burde føres først og fremmest i det Ting, hvor Lovforslaget fremsættes, og om end jeg anerkender, at der kan være Lovforslag, som man naturligt bør fremsætte i Landstinget, vil jeg i al Almindelighed holde paa, at vigtige Lovforslag først bør komme til Behandling og til virkelig Behandling i Folke­tinget. Men den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister synes altsaa at være af en anden Opfattelse, idet han mener, at det i dette Tilfælde er naturligt, at den egentlige Forhandling føres i Landstinget. Hvad Grunden er til, at den højtærede Justitsminister ikke forelægger

Lovforslaget i Landstinget, naar det dog er hans Mening, at Sagens egentlige Behandling skal foregaa der, blev mig ikke klart. Fortrykket foreligger jo ikke, men jeg tror dog, jeg hørte saa nøje efter, at jeg kan sige, at der ikke blev givet nogen nærmere Begrundelse deraf. Der kunde for mig personlig, og jeg tror at turde sige, at det gælder for mit Parti, være nogen Fristelse til overfor denne Fremgangsmaade og overfor disse Udtalelser at have nægtet Samtykke til, at Forslaget ekstrordinært kom til Behandling. Vi finder i al Almindelighed, at naar et Lovforslag forelægges her i Tinget, bør der anstændigvis, naar man paa Forhaand er klar over, at der er forskellige Opfattelser af det omhandlede Lovforslag, være Lejlighed til at føre en virkelig Forhandling om Sagen. Det har Ministeren nu imidlertid ikke ment, og da vi fra vor Side anerkender, at det har sin Betydning, at Sagen bliver behandlet allerede inden Juleferien, har vi ikke villet modsætte os den ekstrordinært hurtige Behandling.

Vi skal altsaa ikke gøre Indvendinger mod, at Lovforslaget fremmes med ekstrordinær Hurtighed, saaledes at det efter Ministerens Ønske kan blive oversendt til Landstinget, hvor den egentlige Behandling altsaa skal foregaa. Vi vil derimod bestemt udtale, at vi ikke er enige i Lovforslagets Bestemmelser. Det er vi ikke, for det første fordi det af Ministerens Udtalelser ligesom af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar, at de er imod Lagtingets Flertals Ønsker. Det er saa sin Sag, at man hernede vil vedtage Bestemmelser, der gaar imod, hvad et Flertal af Lagtinget har udtalt sig for. Men vi er heller ikke enige i Lovforslagets Bestemmelser i sig selv, idet vi ikke kan erkende, at det er paakrævet at gaa til Afholdelsen af de Lagtingsvalg, som skal afholdes, inden Lagtinget vælger en Landstingsmand i Henhold til den nye Grundlovs Bestemmelser, i Januar eller Februar Maaned. Vi kan ikke indse, at der vil være noget til Hinder for, at man holder sig til de gældende Bestemmelser i saavel den Folke­tingsvalglov — kan jeg vel kalde den —, som gælder for Færøerne, og de Bestemmelser, som gælder for Lagtingsvalgene, og at Lagtingsvalgene, for at man kan faa valgt en Landstingsmand paa et tidligere Tidspunkt, end det vilde kunne ske, hvis Lagtingsvalget først foregik til Oktober, kunde finde Sted til Sommer.

Det maa vel nok i Almindelighed siges — og det er i Overensstemmelse med de